

ЕДИНСТВЕНАТА НАДЕЖДА В ИДВАЩАТА БУРЯ

Дейвид Уилкерсън
3 Октомври 2011

Бог обеща на пророк Захария, че в последните дни Той ще бъде огнена стена около народа Си: „И Аз, заявява ГОСПОД, ще му бъда огнена стена наоколо” (Захария 2:5).

Исая също свидетелства за това: „Защото си бил... сянка от пек, когато устремът на насилниците е като буря върху стена” (Исая 25:4). „И ще има заслон да засенява от пека денем, и за прибежище и защита от буря и от дъжд.” (4:6)

Тези обещания имат за цел да ни утешат като „предварителни предупреждения”. Виждате ли, всички пророци предупреждават за голяма буря в последните дни. И тази буря ще удря яростно по Божията стена.

Исус казва, че тя ще бъде толкова страшна и съкрушителна, че сърцата на хората ще прималечат, когато видят какво се задава (виж Лука 21:26). Щом Исус казва, че бурята ще бъде свирепа, можем да сме сигурни, че това ще бъде ужасен момент от историята на човечеството. Но Библията ни уверява, че Бог никога не наказва някое общество, без първо да открие на пророците Си какво смята да направи: „Наистина Господ БОГ няма да направи нищо, без да открие тайната си на слугите Си, пророците.” (Амос 3:7)

Какъв чудесен израз на Божията любов към народа Му. Ако изучаваш писанията на библейските пророци внимателно, ще видиш, че Бог непрестанно действа по този начин. Точно преди всяка буря от наказания, Господ винаги заповядва на пророците Си да предупредят хората Му да се върнат при Него: „И говорих чрез пророците и умножих виденията, и давах сравнения чрез пророците.” (Осия 12:10)

Освен това, Бог е верен да говори и във време на просперитет, точно преди да удари с яростта на съда Си. Още докато се събират буреносните облаци, Той издига пророчески гласове из цялата страна. И според Библията, когато една грешна нация просперираше и живееше в мир, Бог казваше на пророците Си да предупредят, че добрите времена скоро ще свършат: „ГОСПОД е прогласил чрез предишните пророци, когато Ерусалим е бил населен и в благоденствие” (Захария 7:7).

Понякога Бог изпращаше силно послание, инструктирайки говорителите Си да направят предупрежденията закоравяващи.

Той каза чрез Осия: „Затова ги изсякох чрез пророците, убих ги с думите на устата Си” (Осия 6:5). Бог казваше: „Словото, което изпращам ще бъде толкова ясно, че ще ви смаже, ако сърцето ви се отвори. То ще ви накара да паднете по очи и да се покаете.” Винаги трябва да имаме това предвид: Божията цел, когато любящо ни вика обратно при Себе Си е, за да ни защити в такъв вид буря. Но често в библейската история, когато Той предупреждаваше, хората отказваха да слушат: „И Бог им изпрати пророци, за да ги обърнат към ГОСПОДА. И те свидетелстваха против тях, но те не послушаха.” (2 Летописи 24:19)

Почти винаги Божият народ се изтощаваше от предупрежденията. Това основно се случваше, когато пророка викаше в продължение на години за приближаващата буря, а обществото си просперираше и живееше в мир. След известно време хората преставаха да слушат гласа на пророка. Те просто не желяеха да го правят повече.

Виждаме това в реакцията на Израил към пророк Исая. Народът му каза: „Не ни пророкувайте правото, говорете ни ласкателства, пророкувайте измами” (Исая 30:10).

Можете ли да си представите някога да изпаднете в подобно положение? Тези хора знаеха, че Исая им казва истината, че се задава голяма буря, но се умориха да слушат това. Предпочитаха да чуват „ласкателства”. Думата на иврит за „ласкателство” означава „приятен, необезпокоен”. Те казваха на Исая: „Не проповядвай нищо, което ще наруши статуквото или ще ни изнерви.”

Точно това състояние се е промъкнало в църквата на Исус Христос. Вярващи, които са били посветени на Исус в продължение на години, днес пускат телевизорите си, само за да видят още ужасни новини за насилие, бедствия, глад, престъпления, безнравственост. Не след дълго умовете им се насищат с всички тези лоши новини и сърцата им се закоравяват - дори и най-лошите новини за тях са просто „поредната новина”.

Често се чудя дали вече нещо е в състояние да ни трогне. Чули сме всички лоши новини, които могат да се чуят. Кое бедствие би ни шокирало?

Възлюбени, Бог е ужасен от този вид отклик сред хората Си! Виждаме това в предупрежденията на пророк Езекил. По времето, когато той пророкуваше, Израил просперираше и живееше в мир с околните народи. Но Бог каза на Езекил да предупреди хората си с това послание: „И ще обърна земята на пустош и да бъде за смайване, и гордата й сила ще пресекне, и израилевите планини ще запустеят... заради всичките мерзости, които извършиха.” (Езекил 33:28-29)

Пророкът проповядваше Божиите предупреждения из цялата страна в продължение на няколко години, но хората се измориха да го слушат. През това време нищо от онова, което каза Езекил не се случи. Напротив, нацията стана още по-просперираща.

По едно време пророчествата на Езекил служеха за забавление на хората. Започнаха да се подиграват зад гърба му: „проповедник на страшния съд“, „човекът, който никога не се усмихва“, „г-н Лоши новини“. На Езекил накрая му писна и каза: „Господи, Ти ме измами. Нищо от онова, което казах не се случи. Сега всички ми се подиграват!“

„(Израил) казва: Елате сега и чуйте какво е словото, което излиза от ГОСПОДА. Те идват при теб, както идва народ, и седят пред теб като Мой народ, и слушат думите ти, но не ги изпълняват, защото с устата си показват много любов, но сърцето им ходи след печалбите им. И, ето, ти си им като любима песен, като човек, с хубав глас, който свири добре, защото слушат думите ти, а не ги изпълняват. А когато това дойде — ето, идва — тогава ще познаят, че е имало пророк между тях.“ (Езекил 33:30-33)

Стигнал ли си до момента, в който казваш в сърцето си: „Вече съм чул всичко. Не ми се слуша повече“? Ако е така, внимавай!

Както беше с всички предишни общества и вярващи, църквата днес не е в настроение да слуша лоши новини.

По-голямата част от хората, които ходят на църква отхвърлят всички пророчески предупреждения за приближаващата буря. Всъщност, църквата в Америка е най-безсрамната и „чувстваща се добре“ църква в цялата история на човечеството. Но, както и Израил, ние просто преживяваме затишието преди бурята.

Докато Моисей беше четиридесет дни на планината, Израил се предадоха на дух на анархия. Хората искаха да играят и да си почиват, така че изоставиха всичкия си морал. Помнете резултата. Това се превърна в една пиянска, разголена оргия около златното теле.

По същия начин днес стотици хиляди християни премахват от себе си робството на Христос, захвърляйки всички граници и ограничения. Това отношение преобладава в много християнски книги и списания. Като че лидерите ни казват: „Спокойни, Бог не е суров. Той е нашето Татенце, ние сме Му дечицата и сме създадени, за да си прекарваме добре. Не позволявай на никого да наруши удоволствието ти.“ Как е възможно въобще това да е дело на Святия Дух?

Всъщност, Библията казва, че идва време, когато Божиите хора вече няма да се изчервяват. И точно сега църквата не се изчервява, понеже вече сме видели и чули твърде много. А това е само началото.

„Ето, идват дни, заявява Господ БОГ, когато ще изпратя глад на земята — не глад, за хляб нито жажда за вода, а за слушане на словата на ГОСПОДА“ (Амос 8:11). Забележете, че този стих не казва, че ще има глад за проповеди. Бог никога няма да задържи предупрежденията от църквата Си, понеже само Неговата истина може да ни освободи.

Не, пророчеството на Амос не се отнася за всичките тези плитки, леки проповеди, които слушаме днес. Това, което преживява църквата е по-скоро глад за слушане. Съществува нежелание да чуеш истинското Божие Слово. Вместо това, хората затварят очите и ушите си, закоравяват сърцата си и казват: „Не желая да слушам повече.“

Аз вярвам, че в момента изживяваме затишието преди най-голямата буря, която е преживявала Америка.

Преди сегашната рецесия в Америка, аз получих писма от християни, които казваха: „В продължение на години пророкуваш относно „strupването на буреносни облаци“ и „наближаващата катастрофа“. Но всичко, което успя да постигнеш е, да уплашиш много християни, които вярват на думите ти. Истината е, че се случи точно обратното. Вместо да видим буря, ние виждаме бум от чупещ рекордите просперитет. Няма никакъв знак на хоризонта, който да намеква за наближаваща криза.“ Всичко това беше преди да се срути бизнеса с недвижими имоти, който срина икономиката в целия свят.

Апостол Петър предсказа, че много вярващи ще имат същото отношение като това на тези присмиватели: „В последните дни ще дойдат подиграватели с подигравки, които ще ходят по своите собствени страсти и ще казват: Къде е обещаното Му пришествие? Защото, откакто са се поминали бащите ни, всичко си стои така, както е било от началото на създанието“ (2 Петрово 3:3-4). С други думи: „Хората ще казват: къде е така наречената буря? Всичко днес си е такова, каквото винаги е било.“

Точно това е причината, поради която Бог казва на пророците Си да изкрещят предупрежденията си от покривите. Той иска да предупреди народа Си, да ни раздвижи. Иска да ни осъди в опитите да отхвърлим робството на Христос и да се докараме пред света. Иска да продължим да се фокусираме върху Исус, да търсим небесните неща, понеже те са единствените, които ще оцелеят, когато задухат бурните ветрове.

А сега нека ви дам единствената надежда в предстоящата буря.

Точно преди смъртта и възкресението Си, Исус се вторачи в лицето на ужасната предстояща буря. Той видя какво предстоеше: Ерусалим щеше да бъде обграден от мощни армии, храмът щеше да бъде разрушен, градът щеше да бъде изпепелен и хиляди хора щяха да умрат на кръстове, издигнати от врага. Цялото общество на Израил щеше да се срине.

Ние знаем, че Исус беше превъплъщението на Божията любов. Но Той предупреди, пророкува и плака за обществото Си, защото видя какво се задава: „Защото тогава ще има голяма скръб, каквата не е имало от началото на света досега и каквата няма да има. И ако не се съкратяха онези дни, не би се избавило нито едно същество; но заради избраните онези дни ще се съкратят.“ (Матей 24:21-22)

Ако помислиш, времето на Исус беше подобно на нашето. Управляваха мира и спокойствието. Деца играеха по улиците. Но Исус описа обществото Си като поколение от змии – свещеници, които обираха вдовиците; присмиватели; богохулци; прелюбодейци;

изнасилвачи на деца; корумпирана църква, пълна с търговци; служение, пълно с вълци в овчи кожи; лъжливи обвинители; лъжци; измамници; лицемери; любители на удоволствията; блудници. Христос предупреди: „Идва ужасна буря. Пригответе сърцата си.“

Когато започнах да подготвям това послание, бях съкрушен от дух на лоши предчувствия. Всичко, за което можех да мисля, беше ужасното състояние на църквата и за това как дявола използва тънки злини, за да измами Божиите избрани. Християните изглеждат фокусирани преди всичко върху собствените си нужди: „моите нужди, моите проблеми, миналото ми, бъдещето ми, как ме предадоха приятелите ми, как ме нарани църквата ми.“ Божиите хора вече не плачат за умиращия свят.

Този трагичен факт ме съкруши за момент. След това Светия Дух ми показа как нашия Господ реагира на приближаващата буря. Апостол Йоан пише: „Както е Той, така сме и ние в този свят“ (1 Йоан 4:17). Просто трябва да имаме ума на Исус във всяко нещо. Ако го нямаме, сърцата ни ще отпаднат.

В Библията няма доказателства за това Исус да е бил унил, уплашен или обезнадежден. Той не се паникьоса, нито се отчая. Въпреки всичко, което видя, че ще се случи, Исус знаеше крайния резултат - портите на ада няма да надвият Божия народ.

Давид ни дава ясна картина за отношението на Исус преди задаващата се буря. Той говори пророчески за Христос: „Винаги гледах Господа пред себе си; понеже Той е отдясно ми, за да не се поклатя“ (Деяния 2:25). „Защото Давид казва за Него“ (същия стих).

Всъщност, Давид цитира Исус, когато казва: „Затова се зарадва сърцето ми и развесели езикът ми, а още и плътта ми ще престоява в надежда“ (стих 26). Ето я тайната – Исус винаги имаше пред погледа Си Отец. Буквалният смисъл тук е: „Винаги бях в присъствието Му, гледайки лицето Му.“ Исус непрестанно търсеше тайно място да се усамоти с Баща Си. И само след като е бил в Божието присъствие, Христос излизаше, за да служи, напълно убеден, че Баща Му винаги е с Него: „Той е отдясно Ми и нищо на този свят не може да Ме поклати!“ Гръцката дума за „поклатя“ означава „разтревожи или разлюлее, обезпокои“. Исус казваше: „Никой проблем, злина или предстоящо събитие не може да ме отчая или поклати вярата Ми. Баща Ми държи всичко под контрол.“

Възлюбени, ако ще се изправяме пред идващата буря, това означава, че трябва да сме подготвени, така че нищо да не е в състояние да обезпокои духа ни. Единственият начин да направим това е, да прекараме време в присъствието на Отец, наблюдавайки лицето Му. Трябва да се затворим с Него, на колене, да практикуваме присъствието Му, да Го търсим, докато сме напълно убедени, че Той е отдясно ни.

Бог ясно ни казва: „Не се трогвай и вълнувай от това, което виждаш. Дръж погледа си върху Мен и ще съхраниш радостта си.“ Според Давид, Исус свидетелства: „В присъствието Си ще ме изпълниш с радост.“ (Деяния 2:28)

Като че Христос ни казва: „Изживях всичко, което ще преживееш в тези последни дни. Имах същите злокобни чувства, защото видях предстоящата буря. Но избягах в присъствието на Баща Ми и Той премахна всичките Ми притеснения. Показа Ми крайния изход на всичко. И в присъствието Му намерих цялата радост, надежда и почивка, от които някога съм се нуждаел, до самия край. Имам мир и радост, понеже съм бил с Него.” „Плътта ми ще престоюва в надежда” (2:26).

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2011 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Only Hope In The Coming Storm](#) / [Единствената надежда в идващата буря](#)